

[Indenrigs- og boligministeren.]

19 på kredsmandater og 8 på tillægsmandater. Nu bliver mandattallet for hovedstadsområdet 32, hvoraf 25 kredsmandater og 7 tillægsmandater. Antallet af kredsmandater er altså forøget med 6, medens antallet af tillægsmandater er nedsat med 1.

For øernes område er antallet af kredsmandater forøget fra 37 til 46, altså med 9, medens antallet af tillægsmandater uforandret vil være 14, og for Jyllands vedkommende vil antallet af kredsmandater stige med 15 fra 49 til 64, medens antallet af tillægsmandater vil falde med 3 fra 22 til 19.

Hvad angår partiernes repræsentation, kan jeg oplyse, at socialdemokratiet i 1950 opnåede ialt 59 mandater, at socialdemokratiet med regler efter det forslag, jeg her har den ære at foresætte, ville have opnået 70 mandater, medens det opnåede 59 — altså 11 mandater mere.

For det radikale venstre ville repræsentationen være forøget fra 12 til 14 mandater, en forøgelse på 2.

Det konservative folkeparti ville have opnået 31 mandater mod 27, en fremgang på 4, venstre 38 mod 32, en fremgang på 6, retsforbundet 14 mod 12, en forøgelse på 2, og kommunisterne 8 mod 7, en fremgang på 1 mandat.

Som et udslag af forslaget kan jeg endvidere nævne, at medens retsforbundet i 1950 ikke opnåede noget kredsmandat, men fik alle sine mandater som tillægsmandater, ville partiet efter forslaget have fået 7 kredsmandater — 7 af sine mandater som kredsmandater —, og hermed synes jeg det er bekræftet, at dette forslag åbner en vid adgang også for de mindre partier til at få kredsmandater, hvor de i dag er henvist til alene at få tillægsmandater.

Endelig vil jeg anføre, at intet parti ville have opnået flere mandater, end dets stemmetal for landet som helhed berettiger til; der havde altså ikke været brug for nogen overrepræsentationsregel, ved hvilken man udskød nogle, som i og for sig burde betragtes som valgt.

Efter denne omtale af de regler i lovforslaget, der har relation til den egentlige valgopgørelse, skal jeg slutte med kort at nævne de øvrige ændringer, eller nogle af de øvrige ændringer, som lovforslaget indeholder i forhold til den gældende valglov.

Betingelserne for valgret foreslås i over-

ensstemmelse med grundlovsforslaget ændret således, at konkurs ikke længere skal bevirke fortabelse af valgret.

Ved grundlovsforslaget er det blevet overladt til lovgivningsmagten at fastsætte reglerne for, i hvilket omfang straf og modtagelse af offentlig hjælp skal bevirke fortabelse af valgret.

Valglovskommissionen foreslår med hensyn til straf, at man i overensstemmelse med de senere års udvikling undlader i valgloven at optage bestemmelser om, at straf kan få valgretsfortabende virkning. Man har herved haft for øje, at der for et par år siden blev gennemført en ændring af den kommunale valglov af et tilsvarende indhold, og man har fundet det urimeligt at have forskellige bestemmelser om vandelsbetingelser ved valg af medlemmer til de to former for offentlige råd.

Valgbare til rigsdagen er derimod efter grundlovsforslaget kun personer, som ikke er straffede for en handling, der i almindeligt omdømme gør dem uværdige til at være medlemmer af rigsdagen. Det er rigsdagen selv, der skal træffe denne afgørelse, og det må — dette er utvivlsomt det logiske — være rigsdagen selv, der skal træffe afgørelsen af, hvorvidt en sådan valgbarhedsfortabende dom er overgået nogen.

Forslagets kapitel II indeholder ikke noget epokegørende nyt. Udover nogle redaktionelle ændringer er der kun i § 9 indsat en bestemmelse om, at personer, som ved en fejl fra kommunernes side ikke er optaget på valglisten, fremtidig skal kunne optages i årets løb. Man tager altså hermed blot endnu et skridt henimod valglisternes ajourføring i årets løb, men jeg bemærker, at det kun er fejl begået ved valglisternes udarbejdelse, som på denne måde kan reguleres.

I § 18 foreslås, at man begrænser antallet af medlemmer af opstillingskredsens valgbestyrelser. Efter de nuværende regler er disse forsamlinger meget store, idet hver kommune vælger et medlem for hver 1 500 indbyggere.

Bestemmelserne om valgbestyrelsernes funktioner er ikke rørt, og det samme gælder stort set bestemmelserne om valgenes praktiske gennemførelse i §§ 28—38. Det foreslås dog for at forenkle selve valgapparatet, at de særlige stemmelister kan udelades i kommuner, der udsender valgkort. På stemmelisterne opføres som bekendt vælgerne i